

[Ritt Bjerregaard]

taget, for andre en flugt tilbage til naturen: huset på landet og biodynamiske grønsager.

På det helt konkrete plan kom tankegangen til at spille ind i de politiske overvejelser om energiforbruget og energifafhængigheden. Det blev til energiredegørelserne år 1974 og 1976 og nu altså igen.

Handelsministerens redegørelse årgang 1979 er grundig, men ikke særlig overraskende eller perspektivrig: der er næppe noget, der kommer bag på nogen, og det skal der måske heller ikke være.

Målsætningen for 1976-redegørelsen understreges, og den kan der nok være grund til at repetere. De energipolitiske målsætninger er:

»at reducere vor sårbarhed med hensyn til energiforsyning og især vor afhængighed af olieforsyningerne så hurtigt som muligt gennem:

at opbygge et flerstrengt energiforsyningssystem, herunder at stræbe efter at udnytte indenlandske energikilder;

at bremse væksten i energiforbruget, hvorved der lægges særlig vægt på foranstaltninger, der virker relativt hurtigt, og til støtte for disse bestræbelser at samordne og intensivere den energiorienterede forskning og udvikling.«

Det blev altså slået fast, at vi skal have et flerstrengt energiforsyningssystem, og at vi skal bruge indenlandske energikilder.

Socialdemokratiet er enig heri, og vi er derfor tilfredse med, at regeringen nu fremsætter lovforslag om varmeplanlægning og anlægslov for naturgas. Netop naturgassen vil, som det siges i rapporten, kunne bidrage til en større forsyningsikkerhed, idet den vil udgøre 20 pct. af landets energiforbrug i mindst 20 år.

Da lovforslagene behandles i denne brede debatsammenhæng, skal jeg ikke gå i detaljer, men vente dermed til udvalgsarbejdet. Fra varmeplanloven vil jeg dog nævne to ting. Det ser ud, som om den tekniske og forsyningsmæssige side er i orden, og takket være handelsministerens personlige indsats ser den statslige økonomi også fornuftig ud. Kommunernes finansiering fortaber sig mere i det uvisse, et problem, som også det af Dansk Olie & Naturgas engagerede internationale økonomiske rådgivningsfirma har peget på, jfr. her naturgaslovforslaget bilag 4.

Yderligere vil vi gerne i udvalget drøfte sammensætningen af gas- og varmeprisudvalget. Vi finder, at også forbrugerrådet bør sikres en plads.

For socialdemokratiet har det også spillet en rolle, at naturgasprojektet vil være gavnligt for beskæftigelsen, og vi vil med stor interesse følge udviklingen for dansk erhvervsliv. Det er, som også handelsministeren har understreget det, helt afgørende, at danske virksomheder kan være med i arbejdet, både når det gælder opbygningen af naturgasnettet på land – ledningen fra udvindingsstederne til kysten – og for fremtiden forhåbentlig også, når det gælder Dansk Undergrunds Consortiums arbejde i Nordsøen.

Jeg har derfor glædet mig over handelsministerens svar til udvalget af 10. april i relation til boreplatforme, hvor Danmark jo beklageligvis og imod kontraktens ordlyd ikke kom i betragtning i første omgang. Ministeren siger heri:

»Jeg har bedt energistyrelsen om nøje at følge udviklingen omkring dansk erhvervslivs medvirken i Gormprojektet og om løbende at rapportere om det faktiske omfang, i øvrigt i overensstemmelse med de vilkår, som er indeholdt i tilladelsen til A. P. Møller. Jeg er indstillet på, såfremt det måtte vise sig nødvendigt, at justere eller om fornødent at ændre de procedurer, som er iværksat for sikring af dansk engagement.«

Socialdemokratiet vil i energiudvalget følge denne side af problemerne med stor opmærksomhed; vi er nok ikke helt sikre på, at den forberedelsestid, der gives danske virksomheder, er rimelig og tilstrækkelig.

Ud over naturgassen regnes også olien fra de danske felter med til de indenlandske energikilder. Hvor meget det vil betyde for forsyningerne, må vi have nærmere behandlet i udvalget, jfr. her bemærkningerne fra naturgaslovens bilag 3, hvor der siges:

»Der er rimelig grund til at tro, at man ved en vel tilrettelagt samproduktion af olie og naturgas på dansk sokkelområde i Nordsøen kan dække 30–40 pct. af Danmarks energibehov i 1980'erne og 1990'erne fra danske ressourcer.«

Endvidere må vi have studeret rigsrevisionens kritiske gennemgang omhyggeligt.

Herudover er der de vedvarende energikilder som f. eks. sol, vind, biogas m.v. Som det siges i redegørelsen s. 72, er de »uafhængige